

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitur Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In septem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

tegranda, & ita illudendos suos Pastores. Cum igitur in hac grege tales sint fere; necesse est, Dominum nostrum omnipotentiam suam ostendere in illis mutandis ac mitigandis, vt cum ouibus & agnis pacem feruent: potens est enim eius gratia ad has mutationes faciendas. Sed quoniam non semper eas facit Dominus per se ipsum, sed Pastoribus ac Prælatiis tanquam instrumentis vitur: necesse est, ipsos existimare se paruulos pueros, vt totam fiduciam suam in solo Deo collocent; eiusque gloriæ tribuant quemcunque bonum exitum, non autem suis viribus & industrijs. Propterea enim Apostolus dixit: quod o *Deus elegerit infirma & contemptibilia mundi, vt confunderet fortia: vt non gloriaretur omnis caro in conspectu eius.* Ex quo fit, vt humilitas cum patientia & mansuetudine sint Prælatorum anima, ad has feras perdomandas. Ac propterea Saluator dixit suis Discipulis: *peccate ego mitto vos sicut oues & agnos in medio luporum:* quasi dixerit: etiam si vos officio sitis pastores: debetis tamen oues esse & agni in humilitate & mansuetudine, vt patienter toleretis multorum furores, in inter luporum. His enim armis victoriam de eis reportabitis. In hoc (ait S. Chrysostomus) ostendit Deus potentiam suam cum ouibus lupi luperrantur. Et si enim ab eis sæpius mordeantur, non solum ipsæ non committuntur; sed illos potius in oues mutant, quales ipsi sunt. Nam quam diu oues fuerimus, vincimus; etiam si mille circumstent lupi, superamus & victores sumus. Quod si lupi fuerimus, vincimur. Tunc enim à nobis pastoris auxilium recedit, qui non lupos, sed oues pascit. Quæ de humilitate & mansuetudine gloriantur, quibus dignas se reddunt, in quibus Christus ipse vincat. Ac propterea S. Bernardus dixit loquens de humilitate: Per hanc nonnulli possedere portas inimicorum. Quæ enim virtutum & quæ potest Dæmonum debellare superbiam, & tyrannidem hominum; ceterum cum omni indifferenter personæ hæc sit quedam turris fortitudinis à facie inimici, nescio quo pacto tamen vis eius maior in maioribus, & in clarioribus clarius comprobatur. Sed non absque mysterio Christus D. statim adiecit: *estote prudentes sicut serpentes; & simplices sicut columba:* quasi eos monens curæ ac diligentie adhibendæ, ne humilitas & mansuetudo degeneraret in pusillanimitatem ac torporem.

§ II.

PRÆLATI ita debent esse *pueri paruuli* propter humilitatem & sinceritatem, vt simul viri strenui propter animi magnitudinem & fortitudinem, quando ad resistendum vitij eam exercere opus est. Quod aliqui subditorum feros mores leonum, pardorum, luporum, & vrsorum retineant, non debent animum abijcere, nec eis cedere: sed inuicto pectore os illis ostendere; ac resistere: vt illorum vitia superent, & ad modestiam Christianam illos deducant. Memores itaque sint Prælati

eius;

o 1. *Corin.*
1. 27.p *Matth.*
10. 16
*Luce. 10. 3.*Homil. 34.
in *Matth.*Lib. 2. de
considerat

eius quod Ezechieli dixit Deus; a Fili hominis, attende quod habites cum scorpionibus. verba eorum ne timeas, & vultus eorum ne formides. Et ipse Christus ait: estote prudentes, sicut serpentes. Non, vt ad partes Scorpionum transeat; sed vt eis vos opponatis eosque terreatis, confidentes potentiae Dei, qui vobis, si humiles fueritis, auxilium praebit opportunum. Non sine causa (ait S. Gregorius) cum Deus D. N. benedixit Noe, & filijs eius, dixit: b Terror vester ac tremor sit super cuncta animalia terra, & super omnes volucres caeli & pisces maris. Ea enim sententia significauit, quod non debeant terere reliquos homines: Praelati enim cum humilitate & blandie agere debent cum subditis, viam ducentibus hominum natura dignam: Si qui autem eorum essent Deo rebelles, vitamque ducerent ferarum, expedit metum eis incutere, a terere: ita vt animum induant, vt cum opus fuerit, etiam seuerè eos puniant. Eum in modum, inquit, qua S. Petrus coram c. Cornelio centurione procidente ad eius pedes, ipse quoque se humiliavit, agnoscens ac dicens: se etiam hominem esse, natura non ei superiorem sed aequalem Quando autem opus fuit, solo verbo d. Ananiam & Saphiram eius coniugem, vitâ priuauit, ita vt factus fuerit timor magnus super omnes, qui audierunt. Et S. Paulus aliquando loquens & scribens ad Corinthios, vocat se e adiutorem eorum, iudicans illos sibi in fide aequales; & omnibus sese humilians, appellat se f. omnium seruum: aliquando autem ait: quid vultis? in virga veniam ad vos? Nouerat enim, coniungere humilitatem cum auctoritate; manuetudinem cum seueritate: ita vt altera propter alteram nec periret, nec iminueretur. Hanc coniunctionem docuit Deus Ieremiam exculantem se ab accipiendo officio Prophetæ; ac dicentem, se puerum esse, & nescire loqui: dixit enim illi Dominus: h Noli dicere: puer sum, sed vniuersa quascumque mandaueo tibi loqueris. Ne timeas a facie eorum: quia tecum ego sum, vt euam te. Ego quippe dedi te hodie in Ciuitatem munitam, & in columnam ferream, & in murum aureum, super omnem terram, Regibus Iudæ, Principibus eius, & Sacerdotibus, & populo terra, Et bellabunt aduersum te. & non praualebunt: quia ego tecum sum, vt liberem te. Quasi si dixerit: ne in hoc hæreas, quod iuuenis sis, & loqui nescias: potius enim propterea quod te puerum, ignarum, ac debilem agnoscis; volo ego in te ostendere valorem & fortitudinem meam, faciens te quasi ciuitatem bene munitam, & columnam ferream; adeoque firmum, vt mundi potestates non possint praualere aduersum te: Si pugnam hanc humanis tantum oculis aspicias d. cet quidem Saul Dauid: i non vales resistere Philistæo isti, nec pugnare aduersus eum: quia puer es: hic autem vir bellator ab adolescentia sua: si autem Diuinis oculis rem aspexeris, dicet paruulus ille se in virtute Dei praualuisse contra leones, & vrsos; Gygantem illam fore sicut vnum ex eis. Nam Dei esse bellum & victoriam ipse

enim

a Ezech
2.6.2. p. Pastor
c. 6.
b Genes. 9. 2c. Actuum
10. 26.

d. e. 5. 5.

c. 2. corin.
2. 13.
f. c. 4. 5.
g. 1. cor. 4. 2h Ierem.
1. 7. 18.
i Reg.
12. 33.

enim efficit, Prælatum esse parvulum in sua opinione, Gygantem autem in fortitudine; diffidentem sibi, quasi parvulum; fidenter autem Deo animo virili & gyganteo. Et accipiens baculum Pastoralem in manu sua, & per am pastoralem cum quinque limpidissimis lapidibus, & fundam in altera manu, pergit contra hostem, quem, quantumvis ferum ac tremendum, dejicit in terram Consulens enim Dominus noster authoritati Prælatorum humilium; & efficacitati, quam Divina verba in se continent: faciet illa ad deum potentia, & efficacia, ut rebelles ac repugnantes dejiciant; & etiam durissimos emolliant.

Ex dictis deducitur: Prælatos summo studio fugere debere duo vitia extrema, complacentiam scilicet, siue inanem gloriam; & pusillanimitatem, siue animi abiectiōem: quæ coniungitur alijs duobus, præsumptioni scilicet, & confidentiæ propriæ, & diffidentiæ in Deum, ortæ ex propria indignitate. Contra quorum insultus inuictus pectore pugnat debent, ne succumbant. Si enim inaniter glorientur, fructus destruent suorum laborum; aut Deus illis eos non dabit: ne eorum gloriam libitarent. Si autem sunt pusillanimes ac timidi, non audebunt, res magnas aggredi; & eandem timiditate in subditis communicabunt. Quemadmodum exploratores killi missi ad explorandum terram promissam, qui redeuntes, timiditate sua ac diffidentia totum populum Israel turbaverunt, & magno periculo exposuerunt: Prælati autem esse debent sicut Dux ille Iobab, qui ex vna parte ad deum erat strenuus, & fortis, ut accepto exercitu à Davide Rege, obsideret civitatem Rabbath, ad deum fortiter, ut in eas angustias redegerit ut iam iam capere eam posset: ex altera vero parte ad deum fuit humilis & moribus ingenuus, ut vocaverit ipsum Regem Dominum suum, ut ad concludendam expugnationem veniret, dicens: *Ne cum vastata fuerit urbs, nomini meo adscribatur victoria.* Hunc in modum pugnent Prælati magna animi fortitudine, ut animas expugnent, utentes exercitu virtutum, quas Christus D. N. in eum finem illis communicat. cum autem voti compotes facti, victoriam obtinuerint: studeant libenter, dentque operam, ut tota gloria æterno Regi tribuatur: quia talia auxilia & arma illis tribuit quibus pugnant, & in cuius virtute animas subiecerunt: dicentes cum Davide: *non nobis Domine non nobis sed nomini tuo da gloriam;* Et cum Apostolo *non Deo gratias, qui dedit nobis victoriam per Dominum N. I. Christum.* Et imitentur non Seniores illos Apocalypsis, tanquam figuram humilium Prælatorum, qui *procedebant ante sedentem in throno, missentes coronas suas ante thronum, quasi tribuentes sedenti in eo omnia opera,* quibus coronas illas sibi comparauerat. Et cum subditi morigeri ac subiecti ipsi erunt, & in ipsorum gubernatione profecerint: intelligant opus illud non ipsorum esse sed illius Domini, de quo dixit David *o Domine præter et riuos, & in montibus*

k Num. 13.
33 & 6. 14. 1

12. Reg 12.
29.

m Psal. 113. 9

n Apoc. 4. 10

o Psal. 143.
2.

ferant, qui subdit populum meum sub me. Et facit, vt mihi obediat. Quod si viderit in grege suo pacem esse inter lupum & agnum, leonem & ouem; & quod ingenia alias sibi repugnantia valde concordent; & quamuis baculo reprehensionis & punitionis feriantur, non insurgant contra ipsum; sed ei potius sese subijciant: credere debent id totum esse Diuinæ gratiæ opus non verò ipsius proprium: nec ipse potest ex se ipse plus in tali opere habere, quàm puer aliquis paruulus habuisset in leone aut pardo domandi. Et vniuersim est verissimum quod Apostolus dixit: *p Neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat; sed, qui incrementum dat, Deus.*

p 1. Corin.
3. 7.

CAPVT VII.

CHRISTVS D.N. PROPOKIT IN APOCALYPSI
Prelatis exemplar quoddam magnæ perfectionis, in omnibus
eorum Ministerijs; & in septem Epistolis docet eos mo-
dum & rationem suos subditos qu-
bernandi,

XCELLENTIARVM STATVS PRÆLATIONIS, & officij animas gubernandi vna est, quod qui in eo statu sunt, gaudeant speciali quadam prouidentia Christi Domini nostri erga ipsos, & præclaris documentis ac monitis, quæ nunc exemplis propositis, nunc verbis eis inspirat ac docet, ad propriam ipsorum salutem & perfectionem, & eorum quorum curam gerunt: vt videre licet ex ijs, quæ S. Ioannes refert in Apocalypsi sua, dicens apparuisse sibi Iesum Christum D.N. in habitu valde mystico, in quo quasi delineatæ, ac depictæ erant omnes eius excellentiæ, spectantes ad specialem prouidentiam, quam ipse habet de sua Ecclesia, eiusque Prælati, in quibus vult, vt prælati ipsum imitentur. Cuius rei causa dictauit S. Euangelistæ septem Epistolas, quas mitteret septem Episcopis Asiæ: qui referebant omnes Ecclesiæ Catholice Prælatos. Et quoniam exemplum præmittitur verbo: prius in seipso exemplar depingit gubernationis: quod ipsius ministri sequi & imitari debeant. a vidi (inquit S. Ioannes) septem candelabra aurea: & in medio septem candelabrorum aureorum similem filio hominû, vestitum Podere; & præcinctum ad mamillas zona aurea. caput autem eius, & capillierant candidi tanquam lana alba, & tanquam nix; & oculi eius tanquam flamma ignis, & pedes eius similes aurichalco, sicut in camino ardendi; & vox illius tanquam vox aquarum mearum; & habebat in dextra sua stellas septem: & de ore eius gladius vtraque

a Apocalyp
1. 13.